

UNA FESTA AMB LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

La diada de santa Llúcia, una santa amb ermita en plenes Gavarres, en el paratge del sector dit de la Ganga, prop de la serra dels Perduts, se celebrava amb tota solemnitat popular.

El mateix dia 13 els bisbalencs hi pujaven per participar a l'aplec amb els corresponents actes religiosos i lúdics: la missa cantada i amb orquestra, les sardanes del migdia, els dinars cuinats improvisadament (costellades, arrossos, cargolades, etc.) o portats de casa, la funció religiosa de la tarda, havent dinat, i després el ball i el cant dels goigs com a comiat a la imatge de la santa.

Però, a més, ja havia esdevingut una tradició que el dissabte o el diumenge següents les modistes i sastresses organitzessin a la ciutat més actes lúdics per celebrar la festa de la seva patrona. En deien la “festa de les llucietes”.

Llegim en el programa de l'any 1935 les característiques d'aquesta celebració. Els actes els organitzen “les gentils llucietes” del taller de Maria Palés, una prestigiosa modista de la Bisbal, amb cooperació de totes les modistes i sastresses de la ciutat.

Els “extraordinaris i selectes festeigs” tenien lloc en els locals de l'entitat catalanista l'Escut Emporità situats a les Voltes. Protagonitzava la part musical La Principal de la Bisbal, “cobla-orquestra-orquestrina”, com li'n deien.

El dissabte 14 de desembre d'aquell any començava la festa a la tarda amb una “escollida” audició de sardanes amb obres de Joaquim Serra (*Els gegants de Vilanova*), Emili Saló (*Idil·li capriciós*), Pau Casals (*Sardanes de carrer*) i J. Vilà (*L'aplec de Sant Martí*), que es ballaven a la carretera, davant les Voltes.

A la nit, a les 10, en el saló cafè de l'Escut anunciaven un “selecte concert” amb una suite orquestral de la sarsuela d'Amadeu Vives *Doña Francisquita*

i una altra d'*El maestro Campanone d'Arrieta*.

Després, a la gran sala de l'entitat, l'esperat “monumental ball”, “L'esdeveniment més gran de l'any!! Formidable succès!! Èxit segur...”

El sarau, de dos quarts d'onze, va tenir un “ball de sorpresa” i un “divertidíssim ball de capell” on les noies lluïen vistosos i exòtics barrets improvisats dies abans amb motiu de la festa. La nit prometia molta gresca en aquestes ocasions amb els típics “balls robats” en els quals, en plena dansa, un noi podia anar a “robar” la noia d'una parella que ballava per continuar així ballant amb ella fins que tornava a ser “robada” per un altre ballador.

Això trencava la consuetud i el protocol que establien que una noia tenia els balls compromesos des del començament del sarau amb un o diversos nois. Les feministes dirien ara: per què una noia no podia anar a “robar” un noi? Però això en aquells temps no era gens probable.

Per cobrir les despeses molt costoses d'aquests festeigs es venien números per a un sorteig en el qual es rifaven alguns regals que havien ofert espontàniament diferents viatjants de cases comercials de l'àmbit de la confecció que freqüentaven els tallers de modistes locals oferint material habitualment. El premi més important i “valuós” d'aquest sorteig va ser el regal que va oferir Maria Palés: un “formós” tall i confecció d'un vestit femení a la persona que tingués el número agraciat.

La modista Palés era una excel·lent professional de la confecció a mida. Les seves obres eren ben apreciades entre l'element femení de la ciutat i més per les que li encarregaven el vestuari de cada temporada de l'any. Més enllà, també tenia clientela a Girona i Barcelona. Tot això en uns temps en què el bon vestir, sobretot el femení, era molt valorat. Per això a la Bisbal hi havia un considerable nombre de tallers de modistes per a dona, de roba interior i brodadores i de sastres per a home.

La “festa de les llucietes” responia, doncs, a aquesta activitat artesanal. Els nombrosos tallers del ram de l'agulla es podien permetre de celebrar festes com aquesta, tant participativa, que hem descrit en aquest article utilitzant, entre cometes, els adjectius qualificatius que remarcava el programa invitació, en aquells moments ben escaients.

Noies del taller de modistes de Maria Palés, a l'abril de 1935. Entre el grup hi reconeixem: Lola Serra, Pilar Frigola, la Catalina Avellí, Maria Avellí, Raquel Xifre, Montserrat Roldós, Montserrat Mulà, Maria Salvà, Marina Frigola, Maria Verdaguer, Teresa Rubau i a baix, assegudes a terra, Maria Cama, Lola Costa, Remei Puig, Elionor Gasch i Aurora Duran.

Programa de mà de la “festa de les llucietes” del 14 de desembre de 1935, celebrada en els locals de l'entitat l'Escut Emporità.

Jordi Frigola i Arpa